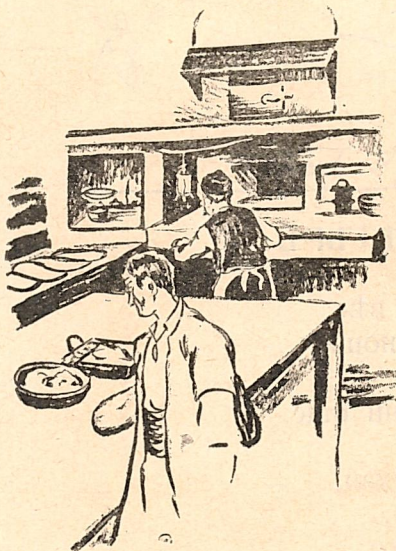

БОЖЕ, ПРОСТИ МЕ!

Единъ сиромахъ ималъ само две пари. Съ тѣхъ искалъ да си купи нѣщо за ядене. Огишълъ на хлѣбарницата и поискалъ за едната пара единъ хлѣбъ. Дали му хлѣба, а той, понеже билъ далечко отъ хлѣбаря, подхвърлилъ парата. Тя се търкулнала и — хопъ — право презъ дупката въ чекмеджето.

Тръгналъ си сиромаха, радостенъ, че ще си хапне топълъ хлѣбецъ.

— Хей, байно, дай парата! — му казалъ хлѣбарьтъ.

— Търкулнахъ я, и тя сама влѣзе въ чекмеджето. — отвърналъ той.

— Не ме лъжи, а дай по-скоро парата!

Нѣмало що да прави сиромахътъ, далъ и другата пара.

Останалъ безъ пари, а му се искало да има при хлѣба и малко сирене. Безъ да му мисли много-много,

влѣзълъ въ една бакалница.

— Бакалино, отрѣжи ми за пара сирене! — рекълъ той и се загледалъ плахо, плахо наоколо.

Отрѣзалъ, свилъ и подалъ му бакалинътъ сиренето. Взелъ го сиромахътъ и си тръгналъ за у дома.

— А парата? — попиталъ бакалинътъ?

— Парата? — смѣнкалъ той и почналъ още повече да се озѣрта гузенъ. Парата ти подхвърлихъ. Тя се търкулна и сама влѣзе въ чекмеджето.

— Добре, — рекълъ бакалинътъ, повѣрвалъ му и го изпратилъ съ благодароостъ, че си е купилъ сирене отъ дюкяна му.

Като излѣзълъ на улицата, сиромахътъ вдигналъ очи и рже къмъ небето и зашепналъ! Боже, прости ме! Безъ да искамъ съгрѣшихъ. Ти видишъ, ти знаешъ всичко. Моля ти се, вземи едната пара отъ хлѣбаря и я дай на бакалина! Моля ти се, Боже!

Н. Моневъ